

het de taak van de structureel gesubsidieerde kunsteducatieve organisaties om een kader en de nodige knowhow te bieden aan de mensen die het in de praktijk moeten waarmaken. Zij moeten de mensen die zich met kunsteducatie bezighouden voortdurend voeden.

ETCETERA: Ik denk dat nogal wat mensen behoefte hebben aan een kader (historisch, cultuurfilosofisch...) van waaruit ze aan diverse artistieke activiteiten kunnen deelnemen. Wie zal hen dat bieden? Kan je dat van de kunstproducerende organisaties verwachten?

OLAERTS: De cursusmatige benadering komt voor rekening van de volkshogescholen en de gespecialiseerde vormingsinstellingen (decreet op het sociaal-cultureel volwassenenwerk). De ondersteunende, projectmatige benadering valt onder het kunstendecreet. Overlappingsen zal je wel nooit kunnen vermijden, maar de vormingsinstellingen hebben de globale ontwikkeling van hun publiek als doel, terwijl de kunstensector zich toespitst op materie-ontwikkeling, coördinatie van netwerken en ondersteuning van begeleiders. Vanuit een voeling met de artistieke praktijk.

Als straks de decreten in werking treden, zullen we zien of we het bij het rechte eind hebben. We staan nog voor een heel grote uitdaging. Vóór juni 2004 moeten het decreet op het sociaal-cultureel volwassenenwerk, het erfgoeddecreet en het kunstendecreet goedgekeurd worden in het parlement. Pas wanneer het verhaal van de vier grote domeinen binnen cultuur zichtbaar wordt, zal je ook het verhaal van de educatie beginnen te zien. Want de functie educatie honoreren we binnen het geheel.

Wat mij betreft kunnen ook de sectorale steunpunten een actieve rol spelen op vlak van educatie. Ze hebben die opdracht niet expliciet gekregen, maar in de toekomst zou dat toch wat beter kunnen geformuleerd worden. Heel veel hangt ook af van hoe het zal lopen met het steunpunt Cultuur en Onderwijs.

ETCETERA: In het onderwijs doet men toch stevast een beroep op de kunstensector voor de realisatie van zijn culturele projecten?

OLAERTS: Een uitklaring van de relatie tussen cultuur en onderwijs is heel belangrijk. Eén van de huidige wrevels is dat kunsteducatieve projecten soms wel en dan weer niet in aan-

merking komen voor projectmatige ondersteuning vanwege Onderwijs. Op die basis kan je geen continuïteit uitbouwen. Een aantal jeugdtheaters levert al jarenlang grote inspanningen op vlak van kunsteducatie. Vroeger werden ze daarvoor ondersteund door het ministerie van Onderwijs, maar toen er plots een einde kwam aan die ondersteuning (sinds het schooljaar 2000-2001 kunnen de kunstinstellingen geen gedetacheerde leerkrachten meer aanstellen, mb) werd hun werk nergens meer gehonoreerd. Ze komen bij ons aankloppen, maar op dit ogenblik kunnen wij helaas niet inspelen op die vraag. In de toekomst kan de subsidieaanvrager aangeven dat hij wil ondersteund

Pas wanneer het
verhaal van de vier
grote domeinen
binnen cultuur
zichtbaar wordt, zal je
ook het verhaal van de
educatie beginnen te
zien. Want de functie
educatie honoreren
we binnen het geheel.

worden voor initiatieven op vlak van kunsteducatie. De beoordelingscommissie moet dan oordelen of het educatief project mee in aanmerking komt voor structurele ondersteuning.

ETCETERA: Op 18 februari 2002 ondertekenden minister Vanderpoorten en minister Anciaux een 'protocol van samenwerking met betrekking tot cultuur en onderwijs'. Welke waren de ambities?

OLAERTS: De situaties die ik daarjuist schetste, hebben ons ertoe aangezet om met Onderwijs aan tafel te gaan zitten en naar een protocol toe te werken. Op dit ogenblik is het protocol nog een lege doos. Ons eerste doel is

het creëren van een structurele basis voor overleg tussen Onderwijs en Cultuur. Er is net een onderzoek uitgeschreven om de regelgevingen aan beide kanten in kaart te brengen, zodat we ze op elkaar kunnen afstemmen. Het kabinet Cultuur en het kabinet Onderwijs hebben gezamenlijk drie werkgroepen samengesteld om ideeën te ontwikkelen over de raakvlakken tussen Cultuur en Onderwijs: binnen de schooltijd (regulier onderwijs), de vrije tijd (deeltijds kunstonderwijs) en de professionele tijd (artistieke opleidingen). Een stuurgroep coördineert de werkzaamheden van deze werkgroepen en distilleert uit de voorstellen van de werkgroepen één geïntegreerd advies voor beide ministers. We verwachten in elk geval veel van dit beleidsvoorbereidend werk.

ETCETERA: Tijdens het debat 'Wie slikt de pil?' over dit onderwerp, tijdens het jongste Theaterfestival, was er kritiek op de samenstelling van de werkgroepen.

OLAERTS: Ik weet dat de jeugdtheaters en het jeugdwerk erover morren, maar in de werkgroepen zitten toch mensen die in die sectoren gewerkt hebben of er nog in werken. Ze zitten daar omwille van hun expertise. En elke werkgroep is zo samengesteld dat de verschillende potentiële actoren die met kunst- en cultuureducatie bezig zijn, erin voorkomen. Ik ben het er wel mee eens dat er iets schort aan de communicatie over de werkgroepen. Men had wat vroeger naar buiten moeten komen om het wantrouwen van de buitenwacht weg te nemen. Zo gauw er ideeën van de werkgroepen op de tafel liggen, zijn we er uiteraard voorstander van dat die ook besproken worden door een bredere groep mensen.

Het is zeker geen gemakkelijke oefening. Je zit met verschillende culturen en geschiedenissen rond de tafel. De openheid om langs beide zijden uit je eigen sector of gebied te breken is niet altijd evident. Ik hoor dat er gemopperd wordt dat het veel te traag gaat. Ik kan dat wel begrijpen, maar als je met twee ministeries wil samenwerken, dan is dat een langer proces dan wanneer je het alleen doet. Maar als we in ons opzet slagen, zal het iets heel belangrijks zijn.

ETCETERA: Is het de bedoeling om cultuur ook een plek te geven in de onderwijsprogramma's?

OLAERTS: Ondanks alle goede bedoelingen en interessante praktijken die er in de loop der